

Grindring, at vi for 2 Aar siden her behandlede en Lov om at have Tolden for en Mængde forskellige Gjenstande, alle henhørende til det, vi kalde Fødevarer. Det blev bevilgt, at den Told, der kommer ind for disse Gjenstande, var saare ubetydelig — saavidt jeg erindrer nogle faa Tusende Rigsdaler om Aaret. Rigsdagen vedtog denne Lov saa at sige eenstemmigt, men den havde ikke det Held at faae kongelig Sanction; Loven blev dengang foreslaaet af samme Grunde, som vi nu høre, at Ministeriet har til at paataenke en lignende; man antog, at alene den Omstændighed, at det var bekendt overalt i Nabolandene, navnlig i det Land, som den ærede Minister hentydede til, Skaane, at her var fri Indførsel af disse Gjenstande, vilde bidrage til at formindste Prisen, ved at bidrage Noget til Forsyningens større Regelmæssighed og Omfang. Det blev ved denne Leilighed oplyst, at Priserne paa forskellige af disse Gjenstande vare stegne overordentligt; jeg vil tillade mig at nævne nogle af dem, saaledes var Faars- og Lammefød steget fra 8 til 11 p pr. Pund, og Flæsk var steget til den „forfærdelige“ Pris af 2 Rd. 60 p pr. Lispund, Drekfød fra 8 til 11 p pr. Pund. Naar man nu veed, at Prisen for Dieblicket er saa ganske betydeligt højere, idetmindste paa den første og sidste af disse Gjenstande, saa synes der at kunne være saameget mere Anledning, end der var dengang, til ders paa at ophæve Indførselstolden. Det er bekendt, at der for Dieblicket, i Forhold til vore Priser, paa forskellige Steder, navnlig i Skaane, finder en stor Forskjel Sted, idet Prisen paa Kjøb og Flæsk der kun er 12 p pr. Pund; denne Omstændighed har ogsaa foranlediget Folk i Skaane til at søge Markedet her, men et Forsøg, der stete for ikke mange Dage siden, er ikke faldet heldigt ud, og har ikke været saa opmuntrende, at vi tør vente Gjentagelse af disse Handelspeculationer, der ere byggede paa vore høie Priser, og naturligtvis nedsatte dem noget. Det er formodentlig endeel af det ærede Things Medlemmer saaledes bekendt, at der for 12 à 14 Dage siden ankom en svensk Skipper med 31 Lam til Toldboden, som han dristede sig til i sin Uvidenhed at begynde at sælge, men det varede ikke meget

længe, inden et vist Laug her i Byen henvendte sig til den høitærede Politiedirecteur og fik den fornødne Styrke med til Toldboden for at confiskere alle Lammene. Sagen endte med, at Manden gif paa Forlig og betalte en Bøde af 50 Rd. for at faae Lov til at sælge sine Lam til vedkommende Laug. Nu tvivler jeg meget om, at denne Mand, naar han kommer hjem til Skaane, vil rose vore Omsætningsforhold for sine Medborgere, saa at vi kunne vente nogen yderligere Tilførsel af Fødevarer derfra. Det forekommer mig fornuftigt og billigt, at en provisorisk Lov udkommer, for at have Tolden paa disse Gjenstande; vi faae da see, hvad Følgen bliver deraf. Jeg skal som Grosferer være villig til at modtage Consignationen af alle Slags Fødevarer fra Skaane og sælge dem ud til Private, og jeg haaber flere ville gjøre det Samme, for at forebygge, at Lauget skal tage dem uden Betaling. Derfor der fra Regjeringens Side i denne Sag skal være nogen Betænkelse paa Grund af, at Toldfagerne ikke særligt tilhøre os, og at det navnlig kunde see ud, som om det ene var for Kjøbenhavn's Bedste, at Tolden paa disse Gjenstande blev hævet, saa var der den Udvei at gaae, at man kunde lade den her omhandlede Indførselstold notere, og at vi særlig tilsvarede Beløbet.

At overhovedet hele dette Spørgsmaal er kommet for, er Noget, der hændes saa at sige i alle Lande hver Gang særdeles Arbejdsløshed eller særdeles høie Priser paa Fødevarer indtræde, og man vil finde, at den saakaldte arbejdende Deel af Befolkningen altid henvender sig til Regjeringen for at den skal paa vise Midler til at forbedre Stillingen, men man vil tillige finde, at det altid ender med, at Regjeringen igrunder ingen Ting kan gjøre. Den kan Intet gjøre directe, for at skaffe Priserne paa Fødevarer nedsatte, eller skaffe mere Arbejde, men det, den kan gjøre, og som vi alle maae ønske, at den hos os vil gjøre, og som den høitærede Minister ogsaa har antydet, at man tænker paa at gjøre, det er at tilveiebringe den størst mulige Frihed i Arbejde og Omsætning, det være sig under hvilken Skikkelse det vil. Saalænge vi ikke alene have Laugindretninger, men visse beskyltende Toldsatser, saa ville vi altid faae disse tilbage-